

TÄHEKE

NR. 3

1984

ISSN 0134-2266

Raamatupidu

Illustreerinud RAIVO JÄRVI

Oled üksi kodus. Mõtled, mida teha. Järsku meenub, et huvitav raamat on ju pooleli. Mõne aja pärast elad ja oled koos raamatutegelastega. Üks neist, ütleme Juss, tahab alati ja kõiges teistest parem ja targem olla. Imestad seda Jussi ja leiad end äkki arutamas: aga mina ise! Missugune mina olen?

Ühel päeval teatab õpetaja: «Järgmisel nädalal tuleb meile külla kirjanik...»

Sul on hea meel, sest just lugesid tema jutte. Ja kirjanikult tahaks küsida, missugune tema noorena oli.

Kevadisel koolivaheajal toimuvad kohtumised kirjanikega kogu Eestimaal. Meile sõidavad külla kirjanikud ja lapsed Moskvast ja Leningradist, Usbekist ja Gruusiast, Moldaaviast ja Lätist — kõikidest vennasvabariikidest.

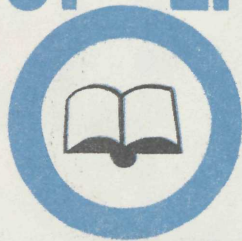
Sellest «Tähekesest» loed jutte ja luuletusi meie külalistelt. Mine tea, vahest kohtud Sinagi mõne autoriga. Jutt läbi loetud või luuletus pähe õpitud, on kohtumisele igatahes kindlam minna.

«Täheke» soovib külalistele ja teile, lapsed, toredat raamatupidu!

© EKP Keskkomitee Kirjastus 1984

Raamatusõber Erkki

Igal kolmapäeval, kui neljanda tunni kell on välja helisenud ja õpetaja oma asju kokku paneb, läheb Erkki klassi suure kapi juurde, avab vasakult esimese alumise ukse ja hüüab:

«Raamatukogu lahti!»

Nüüd võivad teised tulla raamatuid valima. Tulevadki.

«Mulle muinasjutud!»

«Mina tahan koeraraamatut.»

«Paluks Merikest! Üks tüdruk, nimi Merike!»

Õpetaja on ikka alles klassis, otsib midagi oma sahtlist, see-tõttu rüsinaks ei lähe ega tõuse suurt kisa.

Erkki võtab muinasjuturaamatu vahelt väikese kaardikese. Sellele on joonistatud nõid luua seljas. Koeraraamatu kaardil on, teadagi, koer, ja Merikese raamatu kaardil Merike. Kõik Erkki töö.

ANU kirjutab Erkki nõiamoori alla.

JUHAN kirjutab Erkki koera kõrvale. LEILA saab ka Merikesega kaart nime. Nüüd on teada, kellel missugune raamat käes. Ega muidu jõua meeles pidada. Päris raamatukogus on raamatutel samuti kaardid.

Erkkile meeldib raamatuid välja jagada. Ta mõistab juba arvata, mida keegi soovib. Tüdrukud soovivad muinasjutte ja tüdrukutejutte, poisid loomalugusid ja autoraamatuid.

«Hei, tagasi tõin!» tuleb Rainer «Tiiu, Tõnu, Tuksi ja tänavaga». «Anna nüüd see teine samasugune.»

Erkki võtab Rainerilt raamatu vastu, otsib autopildiga kaardi ja tõmbab Raineri nimele kriipsu peale. Siis annab kapist teise «Tiiu ja Tõnu». Mõnda raamatut on kapis kaks tükki. Mis Erkkil sellest, kui Rainer soovib kaks korda ühte raamatut lugeda. Erkki annab, kui küsitakse. Kas tal kahju. Peaasi, et raamatukogu lugejad rahul oleksid.

Kas sa näed, Rainer ei ole.

«Kes Tuksi vahepeal ära värvis!» on Rainer raamatu lahti löönud sealt, kus lugejal kästakse liiklusreeglite rikkuja punaseks võobata. «Eelmisel kolmapäeval olid lehed puhtad!»

Erkkil ei ole aega vastata. Erkkil on parajasti mitme uue raamatahtjaga tegemist. Erkkil on korraga nii palju tegemist, et põsed sellest õhetama löövad.

Erkki pinginaaber Leo vaatab raamatukapi ümber käivat saginat natuke kadeda meelega. Said nad ju korraga ametimeesteks — Leol on meistrimehe vasaraga märk rinnas. Üksvahe oli Leol päris vasar ka. Ta kodust tõi. Kahjuks ei olnud klassis midagi kinni lüüa. Leo koksiks eestpingi tüdrukute kingakontsi, kuni õpetaja vasara hoiule võttis. Ilma vasarata ei mõista Leo muud parandada, kui aitab Erkkil mõnele raamatule kaanelappi panna.

Erkki kapi raamatud on kogu klassi laste poolt kokku toodud. Erkki teab täpselt, mis keegi tõi. Seepärast ta imestab, kui Silja nõõbipanemise raamatut küsib.

«See on ju su enda toodud raamat!»

«Mis siis,» vastab Silja nipsakalt. «Kui see mul kodus oli, siis ma ei tahtnud seda lugeda.»

Erkki ei saa sellest aru. Tema loeb raamatu, mis talle ostetakse, kohe läbi. Kui ühe päevaga ei jõua, siis mitmega.

Ei tea, kas selle tõttu õpetaja panigi raamatusõbra märgi just talle rinda?

JÜRI RANT

Emme

Tadžiki kirjanik
UBAID RADŽAB
Tõlkinud JAAN RANNAP

Illustreerinud JARONA ILO

ÄRATAB KES UNEST ÜLES!

EMME.

KES MIND HOIAB ÖRNALT SÜLES!

EMME.

KES ON VARAVALGEST KÖÖGIS!

EMME.

KES MUL LAUALE TOOB SÖÖGI!

EMME.

KES MUL PATSI PÕIMIB JUUKSED!

EMME.

ÄRA AJAB NUTU, NUUKSED!

EMME.

KES KOOS MINUGA LÖÖB TRALLI!

EMME.

KES ON KÕIGIST, KÕIGIST KALLIM!

EMME.

Hällilaul

Turkmeeni kirjanik
KAJUM TANGRÖKULIJEV
Tõlkinud HELJO MÄND

**MAGA, MINU LAMBATALL,
MAGUSASTI TEKI ALL.
LAULAN SULLE LAULU,
KUULA MINU LAULU:**

**«PÄIKE TAEVAST KOJU SAMMUS,
MAGAMA LÄKS AMMU,
MAGAVAD KÕIK KUKED-KANAD,
ENAM LEHM EI AMMU.**

**MAGA, MINU VÄIKE KAAMEL,
UINU JUBA RUTEM.
MAGAB OMA LATRIS TRAAVEL,
MAGAVAD KÕIK UTED.**

**TUUL VAID AKNA TAGA TRAMBIB,
LAPSED VOODIS JUBA.
KUSTUNUD AUULIS LAMBID,
PIME IGA TUBA.**

**MAGA, MAGA, MU DŽEIRAN,
RUTTU SUUREKS SAA.
UINUD RUTTU, SIIS KA VAREM
LAHTI SAAD SA MAAST.»**

Kas sinna või tänna?

Baškiiri kirjanik
MOSTAJ KÄRIM

Baškiiri keelest tõlkinud ANDRES JAAKSOO

Siis oli Älfijä veel päris pisike. Kippus teine laua peale ronima, nii et ema pidi kogu aeg pahandama. Aga Älfijä solvus sellest.

«Teie ei ole üldse head — muudkui riidlete minuga. Ma lähen parem teie juurest ära,» ütles ta ükskord isale ning emale.

«Mine pealegi,» vastasid nemad.

«Ja lähengi!» ütles Älfijä.

Ta pani saapad jalga, aga paelte sidumisega ei tulnud kuidagi toime.

«Siduge mu saapapaelad kinni!» ütles Älfijä.

Ema sidus ta saapapaelad kinni.

Nüüd oli tarvis palitu selga panna. Älfijä jooksis riidenagi juurde, aga see oli lausa lae all, ei andnud Älfijäle midagi kätte.

«Ulatage mulle mantel!» ütles Älfijä.

Vanem vend tuli, võttis varnast mantli ja andis selle õele. Siis läks Älfijä ukse juurde. Aga uksele oli link liiga kõrgel.

«Tehke uks lahti!» hädaldas Älfijä.

Isa tegi ukse lahti ning astus tütre järel välistrepile. Älfijä tatsas nohinal tänavani ja jäi seal seisma. Vaatas paremale ja vaatas vasemale, siis pöördus isa poole ja päris:

«Aga kuhu ma peaksin minema? Kas sinna või tänna!...»

«Ma ei tea,» vastas isa.

Älfijä seisis tükk aega sõnatult väraval, keeras lõpuks ringi ja hakkas aegamisi tagasi tulema.

üks terav sarv

Lehm

Leedu kirjanik
VYTAUTAS PETKEVIČIUS

Leedu keelest tõlkinud MIHKEL LOODUS

Ma olen küll alles väike, aga tean, et mitte ainult laual ja koeral, vaid ka lehmamal on neli jalga — igas nurgas üks. Kõhu all on tal isemoodi korv ja neli pehmet väikest pudelit. Nendest voolab piima. Lehm elab kolhoosipõldudel ja kauplustes. Veel on tal kaks teravat sarve, et keegi piima ära ei võtaks. Lehm puskleb vahel, sest ta on sõnni naine, ning tema lapsi nimetatakse lehmapoegadeks.

«Oh ei,» ütleb mulle õde. «Lehma lapsed on vasikad.»

«Miks neid siis nõnda nimetatakse!»

«Sellepärast, et nad muuvad hoopis teisiti kui nende ema.»

«Aga kust nad siis teisiti on õppinud!»

«Neil on hiiglama suured kõrvad ja nad

kuulevad kõike. Isegi kõige suuremaid saladusi.»

Niisugused kõrvad kuluksid ära kõigile, kuid mina neid ei taha, seepärast ütlen: «Mis selles head on! . . . Niisuguseid kõrvu peab väga kaua pesema ja need võivad ära külmuda.»

«Sa ajad alati kõik segi,» pahandab õde. «Lehmad ei pese kõrvu, nühiivad end ainult sabaga, kui sajab vihma, ja kõik.»

«Kas nad jalgu ka ei pese!»

«Ei, käivad ainult lombis.»

«Sellepärast ongi neil jalad alt lõhki, et nad pori sees kõnnivad, hiljem aga ei pese ennast.»

«Ma ei tea, aga sina teeksid ka kõva häält, kui su küünele nii kole pragu tekiks. . . »

Illustreerinud JAAN TAMMSAAR

Lehmapoeg

Lehmapoega nurk

jalg lehma esimese nurga all

Lehmapoega sala

kõrv pudelitega

kolhoosipõld

Tigu

Leedu kirjanik
VIOLETA PALČINSKAITE

Leedu keelest tõlkinud MIHKEL LOODUS

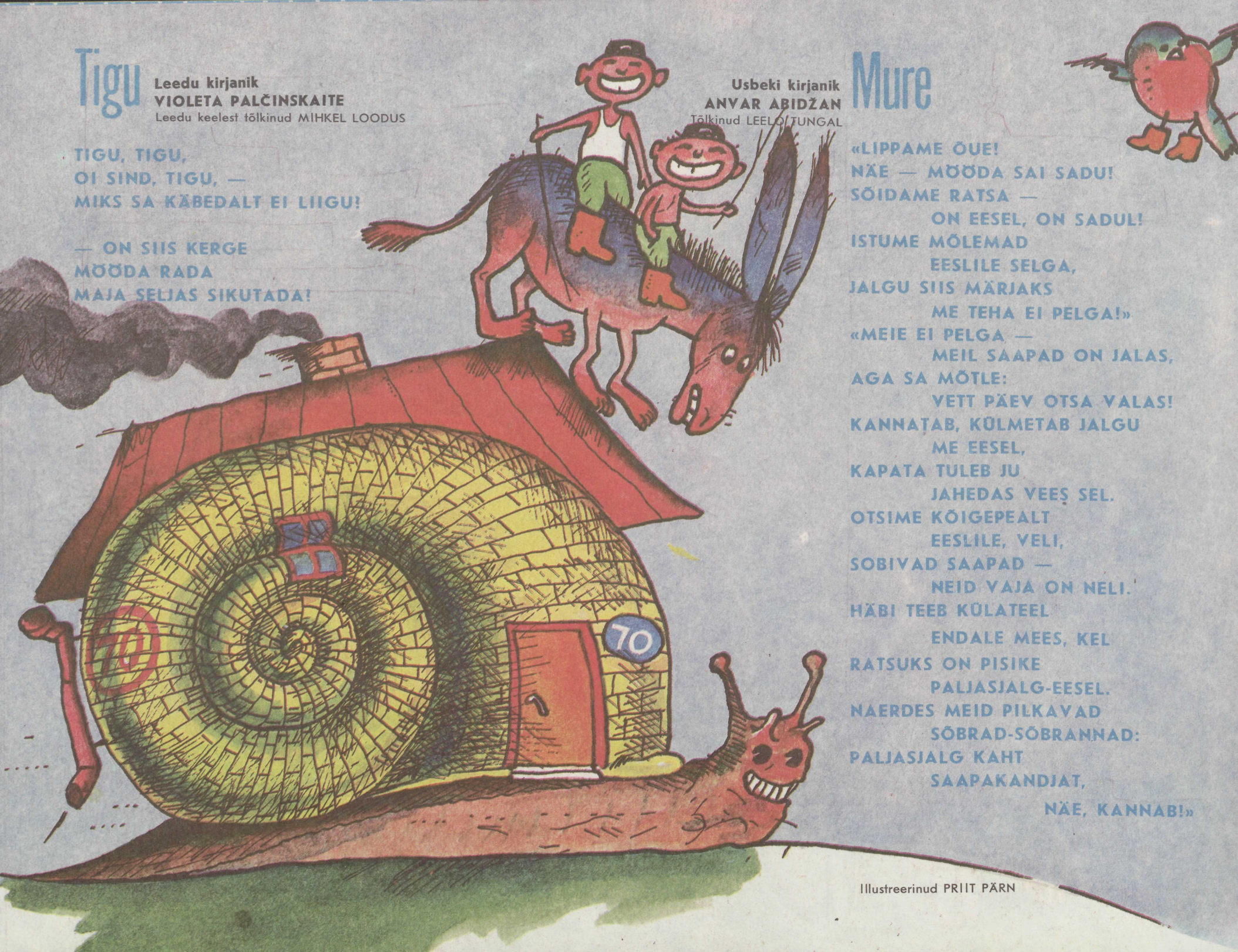
TIGU, TIGU,
OI SIND, TIGU, —
MIKS SA KÄBEDALT EI LIIGU!

— ON SIIS KERGE
MÕÖDA RADA
MAJA SELJAS SIKUTADA!

Usbeki kirjanik
ANVAR ABIDŽAN

Tõlkinud LEELO TUNGAL

Mure

«LIPPAME ÕUE!
NÄE — MÕÖDA SAI SADU!
SÖIDAME RATSAS —
ON EESEL, ON SADUL!
ISTUME MÕLEMAD
EESLILE SELGA,
JALGU SIIS MÄRJAKS
ME TEHA EI PELGA!»
«MEIE EI PELGA —
MEIL SAAPAD ON JALAS,
AGA SA MÖTLE:
VETT PÄEV OTSA VALAS!
KANNATAB, KÜLMETAB JALGU
ME EESEL,
KAPATA TULEB JU
JAHEDAS VEEŠ SEL.
OTSIME KÕIGEPEALT
EESLILE, VELI,
SOBIVAD SAAPAD —
NEID VAJA ON NELI.
HÄBI TEEB KÜLATEEL
ENDALE MEES, KEL
RATSUKS ON PISIKE
PALJASJALG-EESEL.
NAERDES MEID PILKAVAD
SÕBRAD-SÕBRANNAD:
PALJASJALG KAHT
SAAPAKANDJAT,
NÄE, KANNABI!»

Jänesel on jahe

Gruusia kirjanik
GIVI TŠITŠINADZE

JÄNESEL ON JAHE!
PÄIKE KADUS ORUST.
TUUL ON KÜLM JA VAHE.
PUUD ON LUMEST NORUS.
JÄNESEL ON JAHE!

TUUL LÖÖB SEGI KARVAD...
KESET VALGET PÖLDU
PÖÖSATUTID HARVAD
VÄRISTAVAD ÖLGU.

PAKANE ON VISA.
KAHE RIPSME VAHEL
SÄRAB JÄINE PISAR.
JÄNESEL ON JAHE!

Leevike ja punarind

NAKITSEDES SULISRÜÜD,
KÜSIB LEEVIKE: «KAS TEAD,
KUHU KADUNUD ON NÜÜD
LAPSEPÖNNID-ULJASPEAD!
EILE ALLES KÄRAMAS
OLI NEID SIIN IGAL POOL...»

PUNARIND, NOKK SÄRAMAS,
VASTAB: «NEIL JU ALGAS KOOLI!»
«KÜLL ON VAHVA! KÜLL ON HEA!
KOOL TEEB TARGAKS VIST KA NEID!
NEED, KEL KOOLITARKUS PEAS,
KIVIGA EI VISKA MEID!»

Aserbaidžaani kirjanik
TOFIK MAHMUD
Tõlkinud JAAN RANNAP

Nagu väike orkester

SUSSEN MÄNGIB KLAVERIT.
HELID KANDUVAD KAUGELE.
MUUSIKA MEELITAB LINDE
OTSEMAID RÖDU SERVALE.
LUSTLIKULT MÄNGIB SUSSEN,
JA LINNUD KUULAVAD.
KEYADESÄDIN NENDE NOKAST
KOSTAB JÄRJEST VALJEMALT.
LINNULAUL JA KLAVERIVIIS
LENDAVAD KOOS ÜLE ÖUE.
SUSSEN TÖSTAB KÄED
— LINNUD JÄÄVAD VAKKA.
SUSSEN MÄNGIB JA SULISKOOR
LAULMA HAKKAB.
SUSSEN SÄRAB:
NAGU VÄIKE ORKESTER,
ÜKSTEISELE INNUSTUST JAGADES
LÖÖKS KEVADELUGU.

Vene kirjanik
RADII POGODIN
Tõlkinud LEA ANDERSON

Kuidas varss Miša rekordi püstitas

Kord oli varss Miša jõekaldal kepslemas. Lippas seal mõnuga ringi ja napsas käigu pealt lilli suhu.

Järsku kuulis ta:

«Ettevaatlikumalt, ära astu mulle peale!»

Varss Miša vaatas oma jalgade ette ja nägi kilpkonna. Too roomas pikkamisi rohus ja, nagu Mišale paistis, tundis iga-vust.

«Mispärast sa nii pikkamööda käid!» küsis varss Miša. «Las ma õpetan su kiiresti jooksmas. Nii aeglaselt liikudes ei näe sa mitte kui midagi.»

«Sa eksid,» vastas talle kilpkonn. «Just sina ei näe mitte kui midagi sedaviisi tormates. Puha üks vilksatus. Mis on

sinu meelest lilled? Rohi, mida võib käigu peal närida. Aga tegelikult on iga lill omaette leid.»

Miša oli hästikasvatatud varss ja oli harjunud eakamate arvamust austama. Kilpkonn oli temast kindla peale oma sadakond aastat vanem. Ta kallutas pea õige madalale ja hakkas kõike silmitsema.

Tõepoolest, isegi tavalised kellukesed olid viimseni isemoodi. Üks heledam, teine sinisakilisem. Igaühes neist kihas elu. Väikesed kihulased, püüdlikud põrnikad, laisad pisiputukad. Rohupuhmaste vahel vonklesid rajakesed...

Kõik see avanes Mišale nii ootamatult uena, et ta unustas niisama kõndimise, karglemise ja jooksu. Ta astus väga

Illustreerinud TIINA REINSALU

aeglaselt, et kõike lähemalt silmitseda. Sedamoodi sattus ta hõbedase kera peale, mille seest kostis undamist.

«Mis lill see on!» mõtles Miša, liigutades hõbedast kera ninaga. Undamine läks sedamaid valjemaks. Miša ninasse tungis mürgiastel. Varss Miša tormas hirmunult ringi. Mürgiastel aga undas ja tungis peale.

Varss jooksis nii mis jaksas. Ent mürgiastel sai ta ikkagi kätte, nõelas turja, ja veel nii valusasti, et varss Miša hüppas õhku. Kui ta tagasi maa peale laskus, kuulis ta valje hüüdeid ja plaksutamist.

«Tubli, varss Miša!» karjuti ümberringi. «Sa püstitasid maailmarekordi. Elagu varss Miša!»

Miša nägi, et ta on staadionil, et ümberringi on palju pealtvaatajaid ja sportlasi.

Varss Miša juurde jooksid juba kohtunikud ilusa diplomi ja kuldmedaliga.

«Aitäh, Miša,» ütlesid nad. «Sa töid au ja kuulsust meie linnale. See oli oivaline hüpe. Au ja kuulsus sinu suurepärasele tugevatele jalgadele!»

«Oh ei!» vastas varss Miša. «Au ja kuulsus kilpkonnale, kes pikkamööda käib!»

Kõik, kes olid staadionil, võtsid neid sõnu kui nalja. On ju teada, et tšempionide naljad ei lähe alati korda.

Vabrik

Moldaavia kirjanik
SPIRIDON VANGELI
Moldaavia keelest tõlkinud ANDRES JAAKSOO

Feneli isa on autojuht. Ta veab konservivabrikusse puuvilja. Feneli ema on kangur. Tema töötab siidikudumise vabrikus. Fenel ise on veel väike. Tema räägib, et suurest peast läheb ta kommivabrikusse tööle.

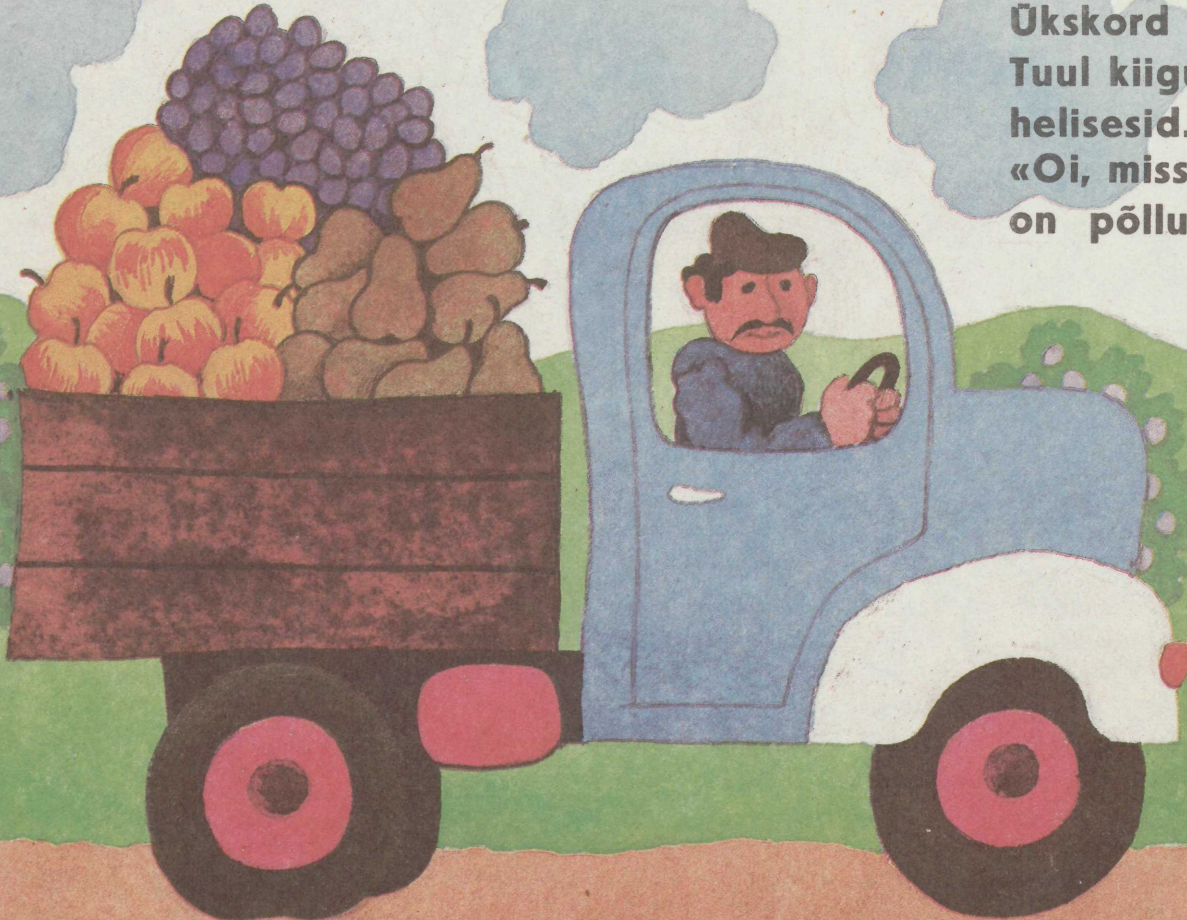
Kellukesed

Nutsa isa on kombainer. Ta tõuseb varakult, koiduga koos. Isa ütleb, et teda äratavad kellukesed. Palju-palju kellukesi. Kellukesed muudkui helisevad-tilisevad, kuni lõpuks äratavadki isa. Nemad kutsuvad teda tööle. «Mis kellukesed need sul on?» pärib Nutsa.

«Eks ikka põllukellukesed, eks ikka need viljapead.»

Ükskord võttis isa Nutsagi põllule kaasa. Tuul kiigutas tasa küpseid viljapäid. Viljapead helisesid.

«Oi, missugused, oi-oi, missugused kellukesed on põllul! Kõik puha kullakarva, kuldsed!»

„Miksikud“

Oleme kõige uudishimulikumad, tragimad ja rõõmsameelsemad lapsed Haapsalu 8-kl. Kooli esimestest klassidest. Meile meeldib laulda, joonistada, mängida ja me tahame kõike teada saada.

Septembrikuus rääkisime leivast. Kuulasime raamatukogutädi juttu leivategemisest vanasti ja käisime ekskursioonil leivatehases. Meisterdasime kombaini ja joonistasime oma põllu. Oktoobris uurisime koolikoti saladusi. Saime teada sedagi, miks oktoobripühad on novembris. Esinesime koolis luuletustega Suurest Oktoobrist. Novembris vestlesime koertest, meie neljajalgsetest sõpradest. Vaatasime diafilme ja õmblesime nahajäätmetest koera. Näärikuul laulsime ja rääkisime nääridest. Pärast uut aastat saime teada, miks tähistatakse 23. veebruari ja 12. aprilli, miks sajab talvel lund, millal valmis esimene auto, miks kaitseme loodust. Kevadel korraldame ekskursiooni Tallinna Loomaaeda. Tahaksime väga teada, kuidas elavad teiste oktoobrilaste klubide lapsed.

«MIKSIKUD» Haapsalust

Meeldiv jutt

Kord lugesin Kõlkapüksist. Tema ei viitsinud tööd teha ja lootis laias maailmas õnne leida. Hiljem sai ta aru, et õnn peitub töös. Mulle meeldis see, et Kõlkapüks tahtis koju minna vanaks jäänud isa ja ema aitama. Mina mõtlen, et teen ka kord nii, kui ema ja isa vanad on. Nemad ju aitavad praegu mind.

KAIRE VÄRVA,
Vaimastvere 8-kl. Kooli
II klassi õpilane

«Talveröö mud» — joonistanud TAUNO KUUSK Pärnu 2. Keskkoolist

Raamatukogutädi

Raamatukogutädi on minu hea sõber. Me saame riiuta hakkama. Tema teab, kas ma võin paksu raamatut lugeda või ei. Kui ma kaugelt tädi näen, siis tuleb kohe raamatukogu silmade ette. Ma olen tädi Elvile kasulik ka olnud. Olen parandanud palju raamatuid. Tädile ei meeldi lapsed, kes raamatuid lõhuvad.

ANDRUS ISOTAMM,
Vaimastvere 8-kl. Kooli
II klassi õpilane

Kuidas ma lugema õppisin

Sain kaheaastaseks. Kingituseks tõi ema mulle klotsid, millel olid tähed peal. Vanaemaga koos hakkasime klotsidest maju ehitama. Maju ehitasime nii, et rohelised tähed jäid ettepoole. Vanaema õpetas mulle neid tähti. Hiljem aga hakkas ta paberile trükitähtedega sõnu kirjutama. Need olid EMA, RAHU, LEIB. Lugesin sõnad kokku. Lugesain ka ühest vanast aabitsast, millest oli õppinud isegi minu vanaema. Kui olin kolmeaastane, saatis tädi Signe mulle trükitähtedega kirjutatud näärikaardi. Esimene raamat, mida ise lugesin, oli «Muna». Praegu on minu armsaim raamat Astrid Lindgreni kirjutatud «Meisterdetektiiv Blomkvist» ja armsaim kirjanik Ellen Niit.

JANA JAADLA,
Rannu 8-kl. Kooli
III klassi õpilane

Raamatud loomadest

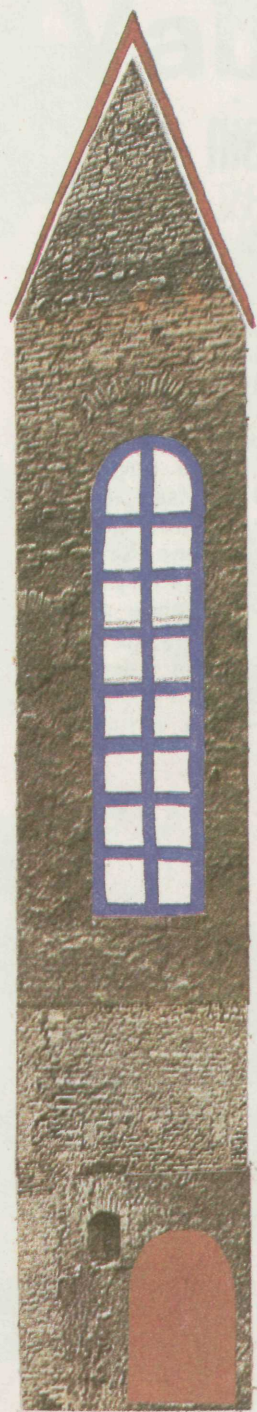
MUL TOAS ON KAPP, SEAL RIIULEID KUUS
JA RAAMATUID NENDEL KUI LEHTI PUUS.
NEIST PALJUSID ARMASTAN LUGEDA,
KUI YENNAS EI TULEKS VAID SEGAMA.

ELUS LOOMI MA ERITI ARMASTAN,
SEEPÄRAST NEIST LUGEDA EELISTAN.
OLGU «VALGEKIHV», «MOWGLI» VÕI «PIILUPART»
VÕI «SIPELGAD, KES EI ALISTU».

AITÄH MA ÜTLEN NII AUTOREILE:
ROHKEM LOOMADEST KIRJUTAGE MEILE!

TARMO TAMM,
Tartu 2. Keskkooli
IIIa klassi õpilane

Järjehoidjad

Järjehoidjate tegemiseks võid kasutada väga erinevaid materjale: värvilisi pabereid, postkaarte, nahka, nõõri, peenikest traati, heinakõrsi jne. Pea meeles, et järjehoidja tuleks parajalt õhuke, siis see ei riku raamatut.

Otstesse, mis jäävad raamatust välja, võid kinnitada kuulikesi, taimede seemneid ja vilju. Aknad ja lohe silmad võid välja lõigata.

Joonistanud EUGEN TAMBERG

31 30 29 28 27 26 25 24 23 22 21 20 19

32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44

45 46 47 48 49 50 1 2 3 4 5 6

32-37

34-40

38-42

40-46

44-48

47-49

28-33

33... SUVI J. RANNAPI RAAMAT

47-49

25-30

MESI ON ...

MITTE AEGLANE

49-3

22-27

TÜDRUKU NIMI

MITTE KERGE

19-25

13-21

10-14

5-11

ARVA ÄRA!

MÄLUMÄNG KOOLI- NOORTELE

LAPSE- VANEM

RAHARÄN

TANAN!

HEA KAASLANE

1-6

PEELAS

R. VAIDLO LASTE- RAAMAT

10-14

5-11

Joonistanud MATTI RULLJAND

ELKNÜ Keskkomitee ja ENSV Pioneeriorganisatsiooni Nõukogu lastejakiri «Täheke» nr. 3 1984. Ajakiri asutatud jaanuaris 1960. Ilmub kord kuus. EKP Keskkomitee Kirjastus. Toimetuse aadress: Tallinn 200 107, Pärnu mnt. 67-a. Toimetus käsikirju ei tagasta.

Kolleegium: E. Haamer, V. Kotkas, E. Mardil, H. Mänd, H. Rattiste, V. Variksaar. Telefonid: peatoimetaja E. Mardil 681-495, vastutav sekretär V. Variksaar 681-497, vanemtoimetaja J. Rannap 681-497, kunstiline toimetaja J. Tammsaar 681-400, toimetaja A. Jürgens 681-538, tehniline toimetaja A. Lill 681-496.

Laduda antud 31. 01. 1984. Trükkida antud 20. 02. 1984. Trükiarv 74 800. Ofsetpaber nr. 1. 60×90/8. Trükipoognaid 2. Arvestuspögnaid 2,91. Tingvõrdmismiseid 8,0. MB-01664. Tellimise nr. 422. EKP Keskkomitee Kirjastuse trükkoda, Tallinn 200 090, Pärnu mnt. 67-a.

Esikaanel EVI VALDOVI joonistus «Naistepäevatervitus».

Детский журнал ЦК ЛКСМ Эстонии и Совета Пионерской организации Эстонской ССР «Тäheke» («Звездочка»). На эстонском языке. Выходит один раз в месяц. Типография Издательства ЦК КП Эстонии, Таллин, 200090, Пярну маantee, 67-а. Адрес редакции: ЭССР, Таллин, 200107, Пярну маantee, 67-а. Цена 20 коп. Объем 2 печ. листа. Тираж 74 800. Заказ 422.

HIND 20 KOP.
ИНДЕКС 78231

**SASSI
EMA**

Märts

LEELO TUNGAL

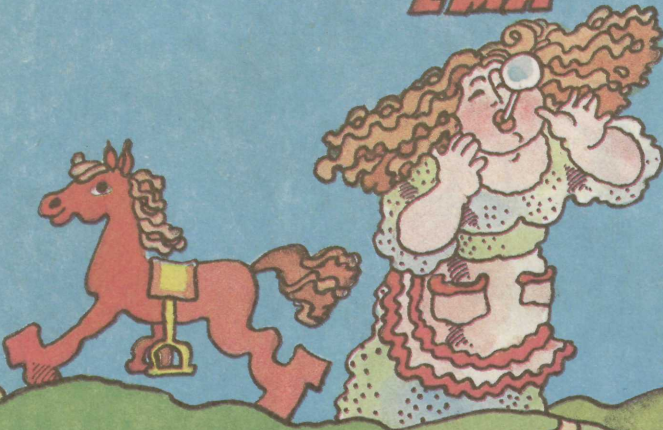
Jussi ema on Jussi sarnane — väike, käbe ja punapõsine. Sassi ema on Sassi sarnane — ta on niisama vaikne ja tõsine.

Oma ema silmitsen lähedalt: ta on kangesti ilus ja armas — eks emad pikapeale kõik lähevad oma lastega natuke sarnaseks...

**JASSI
EMA**

**KUSTI
EMA**

**TÕNNI
EMA**

